

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

Protokolant: stażysta Magdalena Badyłak

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2022 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku A. N. (1)

z udziałem M. L., P. N., T. B., K. B. (1), J. K., K. B. (2)

o stwierdzenie nabycia spadku po B. B. (1)

postanawia:

1. stwierdzić, że spadek po B. B. (2) z domu M., córce J. i A., zmarłej w dniu 13 listopada 2018 roku w K., mającej ostatnie miejsce zwykłego pobytu w S., na podstawie ustawy, z dobrodziejstwem inwentarza, nabyły siostry: A. N. (2) z domu M. (córka J. i A.) i H. L. z domu M. (córka J. i A.) po 1/2 (jednej drugiej) części każda z nich;
2. ustalić i przyznać wynagrodzenie kuratora – A. K. ustanowionego dla nieznannej z miejsca pobytu uczestniczki J. K. na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych, którą wypłacić na rzecz A. K. z zaliczki uiszczonej przez P. N. w dniu 22 lipca 2020 roku;
3. zwrócić ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz P. N. kwotę 40 (czterdzieści) złotych tytułem nadpłaconych wydatków z zaliczki uiszczonej przez niego w dniu 22 lipca 2020 roku;
4. obciążyć T. B. obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwoty 442,80 zł (czteryście czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy);
5. ustalić, że wnioskodawczyni i uczestnicy ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt VIII Ns 683/21

UZASADNIENIE

W dniu 21 lutego 2019 roku wnioskodawczyni A. N. (1), reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, złożyła wniosek o stwierdzenie nabycia spadku, na podstawie testamentu własnoręcznego po B. B. (1) i orzeczenie, że spadek nabyli P. N., E. L., A. N. (1) i H. L. w częściach równych.

W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik wskazał, iż spadkodawczyni przed śmiercią sporządziła testament, w którym wydziedziczyła swojego syna, a do dziedziczenia powołała siostrzeńców P. N. oraz E. L., zapisując im działkę w K.. Swoją biżuterię spadkodawczyni zapisała chrześnicy, zaś pozostałe ruchomości nakazała oddać biednym.

(wniosek k. 2-2v.)

Postanowieniem z dnia 17 maja 2019 roku Sąd Rejonowy Katowice-Zachód w Katowicach stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Siemianowicach Śląskich.

(postanowienie k. 26-27)

Postanowieniem z dnia 11 października 2019 roku Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich wezwał do udziału w sprawie uczestników J. S. (1) (K.), K. B. (2) i K. B. (1).

(postanowienie k. 77)

Sąd Okręgowy w Katowicach postanowieniem z dnia 18 listopada 2019 r. na mocy art. 508 § 2 k.p.c. ze względów celowości wyznaczył do rozpoznania niniejszej sprawy Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(postanowienie k. 86)

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2020 roku tut. Sąd ustanowił dla uczestnika T. B. pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata.

(postanowienie k. 189)

Postanowieniem z dnia 9 września 2020 roku tut. Sąd ustanowił dla uczestniczki J. K. (S.) kuratora w osobie pracownika sekretariatu A. K..

(postanowienie k. 228)

Kurator dla nieznaney z miejsca pobytu J. K. przyłączył się do wniosku o stwierdzenie nabycia spadku po B. B. (1).

(pismo k. 265)

A. N. (1) została ustanowiona pełnomocnikiem dla doręczeń dla uczestników M. L. i H. L..

(upoważnienia k. 269, 270)

Pismem z dnia 5 października 2020 r. (z 2.11.2020 r. – data wpływu) pełnomocnik wnioskodawczynie poparł złożony wniosek o stwierdzenie nabycia spadku. W piśmie tym wskazano, że w własnoręcznym testamencie spadkodawczynie rozporządziła poszczególnymi przedmiotami, jednak nie rozporządziła mieszkaniem położonym w S. przy ul. (...). Zatem, zdaniem wnioskodawczynie, przedmioty wymienione w testamencie nie wyczerpują prawie całego spadku, co prowadzi do wniosku, że rozporządzenia testamentowe spadkodawczynie powinny być uznane za zapisy zwykłe, a nie za powołanie do spadku. Jednocześnie, podniesiono, iż wydziedziczenie T. B. winno być traktowane jako wywołujące skutki testamentu negatywnego, pozbawiającego zdolność do dziedziczenia po określonym spadkobiercy. Zdaniem pełnomocnika wnioskodawczynie, nie było skuteczne rozrządzenie testamentowe w zakresie wydziedziczenia potomstwa T. B., bowiem testament nie zawiera przyczyn, dla których potomstwo miałyby być wydziedziczone. Prowadzi to do wniosku – zdaniem wnioskodawczynie – iż spadek po spadkodawczynie nabywają z mocy ustawy w częściach równych jej wnuki.

(pismo k. 324-325v.)

Uczestnik T. B., przez pełnomocnika z urzędu, wskazał, iż w jego ocenie nie istnieją przesłanki uzasadniające jego wydziedziczenie. Jednocześnie, jego zdaniem spadkodawczynie nie dokonała rozporządzeń, które swym zakresem wyczerpywałyby całość spadku, zatem osoby wskazane w testamencie są jedynie zapisobiorcami. Zatem, w jego ocenie, należy dokonać ustalenia spadkobiercy ustawowego, którym na gruncie niniejszej sprawy winien być T. B.. Uzasadnionym jest twierdzenie, iż bez powołania spadkobierców testamentowych spadkodawczynie nie dokonałaby wydziedziczenia w ogóle. Powyższe nie mieści się jednak w katalogu opisanym w art. 1008 k.c. Zatem winno

zostać stwierdzone, że spadek po zmarłej B. B. (1) został nabyty w drodze dziedziczenia ustawowego przez T. B. z dobrodziejstwem inwentarza.

(pismo k. 335-338)

Postanowieniem z dnia 8 marca 2021 roku na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zawieszono postępowanie z dniem 17 listopada 2020 roku wobec śmierci uczestniczki H. L..

(postanowienie k. 362)

Postanowieniem z dnia 21 października 2021 roku podjęto postępowanie z udziałem M. L. jako następcy prawnego po H. L..

(postanowienie k. 390)

W dniu 19 listopada 2021 roku uczestnik T. B. udzielił pełnomocnictwa adw. M. G. do reprezentowania w niniejszej sprawie.

(upoważnienie k. 424)

Pismem z dnia 26 listopada 2021 r. adw. R. B. zawiadomił, iż w dniu 19 listopada 2021 r. T. B. pisemnie wypowiedział mu pełnomocnictwo do prowadzenia sprawy. Wobec powyższego wniósł on o zwolnienie go z obowiązku zastępowania strony w procesie i o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi z urzędu oświadczając, że nie zostały one opłacone ani w całości, ani w części.

(pismo k. 421)

Na rozprawie w dniu 4 stycznia 2022 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł swoje stanowisko jak w piśmie z dnia 5 października 2020 roku.

Uczestnik P. N. oświadczył, iż zgadza się ze stanowiskiem pełnomocnika wnioskodawczyni.

Pełnomocnik z wyboru T. B. poparł stanowisko pełnomocnika z urzędu T. B. i wniósł o stwierdzenie, że spadek nabył T. B..

Przedstawicielka ustawowa K. B. (1) wniosła o stwierdzenie nabycia spadku na rzecz K. B. (1).

T. B. cofnął wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, wniósł o zwolnienie adw. R. B. od udziału w charakterze pełnomocnika. Podał on, że jego sytuacja finansowa zmieniła się, podjął on pracę na terenie Słowacji, pracuje od 1,5 roku, zarabia w przedziale 800-1000 Euro miesięcznie.

(protokół rozprawy k. 440-442)

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 4 stycznia 2022 r. cofnięto ustanowienie pełnomocnika z urzędu dla T. B. i przyznano tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz adw. R. B. kwotę 442,80 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej T. B. z urzędu.

(postanowienie k. 439)

Stanowiska stron nie uległy zmianie do zamknięcia rozprawy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spadkodawczyni B. B. (1) zmarła jako wdowa w dniu 13 listopada 2018 roku w K.. Przed śmiercią stale zamieszkiwała w S..

W dacie śmierci B. B. (1) pozostawiła po sobie syna T. B., który zgodnie z testamentem własnoręcznym został wydziedziczony. T. B. ma dzieci w osobie K. B. (2) i K. B. (1). W chwili śmierci spadkodawczyni jej rodzice nie żyli. Zmarła miała dwie siostry: wnioskodawczynię A. N. (1) i H. L..

H. L. zmarła w dniu 17 listopada 2020 roku, pozostawiła ona po sobie syna M. L. jako następcę prawnego.

B. B. (1) pozostawiła po sobie testament własnoręczny datowany na dzień 8 sierpnia 2003 roku, zatytułowany „Moja ostatnia wola”. B. B. (1) oświadczyła w nim, iż „swoje dobra, ubezpieczenia, ruchomości, biżuterię w razie swojej śmierci należeć będą do J.B. Wydziedziczam całkowicie mojego adoptowanego syna T.B. oraz jego potomstwo. (...) W razie śmierci J. B., działka w K. dla moich siostrzeńców P. N., E. L.. Biżuteria dla J. S. (2) mojej ukochanej chrześniaczki. Kwaciarnia oraz wszystko z mieszkania po mnie dla biednych”

(zapewnienie spadkowe A. N. (1) – nagranie od 00:19:32 do 00:37:02 k. 440v.-441, testament własnoręczny w aktach testamentowych I Ns 1105/19, akty stanu cywilnego k. 4, 5, 7, 8-12, 349-350, 414-417)

Spadkodawczyni B. B. (1) ze składników majątkowych pozostawiła po sobie mieszkanie przy ul. (...) w S., kwaciarnię przy ul. (...) w S., działkę w K., a także garaż. Testament był sporządzany, kiedy spadkodawczyni była w dobrej sytuacji finansowej, później zachorowała i zaczęła sprzedawać biżuterię oraz zaciągać zobowiązania finansowe.

(zapewnienie spadkowe A. N. (1) – nagranie od 00:19:32 do 00:37:02 k. 440v.-441, oświadczenia T. B. – nagranie od 00:37:02 do 00:41:39 k. 441-441v., odpis KW k. 67, okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w szczególności w postaci odpisów skróconych aktów stanu cywilnego, a nadto na podstawie złożonego zapewnienia spadkowego. Okoliczność faktyczne ustalone na podstawie ww. dowodów były bezsporne. Sporna była jedynie interpretacja testamentu własnoręcznego wnioskodawczyni oraz skutków dokonanego wydziedziczenia w zakresie dotyczącym niniejszego postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z regulacją zawartą w przepisach art. 924 i 925 k.c., spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy – z tym właśnie momentem spadkobiercy z mocy samego prawa nabywają spadek – wstępują w ogół praw i obowiązków majątkowych zmarłego.

Stosownie do art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. Dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą. (art. 926 § 2 k.c.)

W niniejsze sprawie B. B. (1) pozostawiła po sobie testament własnoręczny, jednakże wobec faktu, że wnioskodawczyni w testamencie tym rozporządziła poszczególnymi przedmiotami majątkowymi, należało zbadać skutki takich rozporządzeń w kontekście art. 961 k.c., zgodnie z którym jeżeli spadkodawca przeznaczył oznaczonej osobie w testamencie poszczególne przedmioty majątkowe, które wyczerpują prawie cały spadek, osobę tę poczytuje się w razie wątpliwości nie za zapisobiercę, lecz za spadkobiercę powołanego do całego spadku. Jeżeli takie rozrządzenie testamentowe zostało dokonane na rzecz kilku osób, osoby te poczytuje się w razie wątpliwości za powołane do całego spadku w częściach ułamkowych odpowiadających stosunkowi wartości przeznaczonych im przedmiotów.

W związku z powyższym przepisem, w pierwszej kolejności należało ustalić, czy rozporządzenia testamentowe wyczerpują „prawie cały spadek”. W literaturze przedmiotu i orzecznictwie wyrażane są dwa poglądy odnośnie chwili, na którą należy badać czy spadkodawca rozporządził prawie całym spadkiem. Wedle pierwszego z nich skład majątku ustala się wedle stanu i wartości z chwili sporządzenia testamentu. (tak np. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1997 r. I CKN 276/97, OSNC 1998/4/63). Prezentowany jest również pogląd, wedle którego dla oceny, czy poszczególne przedmioty majątkowe wyczerpują prawie cały spadek, decydujące znaczenie ma stan

z chwili otwarcia spadku (tak E. Niezbecka, Zapis, Lublin 1990, s. 38). Zdaniem Sądu orzekającego, dla tejże oceny należy wziąć pod uwagę stan istniejący w chwili otwarcia spadku, a to z tej przyczyny, iż od sporządzenia testamentu do śmierci testatora może minąć wiele lat i rzeczą oczywistą jest fakt możliwości zachodzenia zmian w majątku spadkodawcy. Mając na względzie dyrektywę z art. 948 § 1 k.c. (testament należy tak tłumaczyć, ażeby zapewnić możliwie najpełniejsze urzeczywistnienie woli spadkodawcy) oraz fakt niskiej świadomości prawnej społeczeństwa, nie można wykluczyć, że spadkodawca pozostaje w przekonaniu, że nabycie wartościowego składnika majątkowego dezaktualizuje dotychczasowe rozporządzenia. Jednocześnie brak zmiany rozporządzeń testamentowych w razie nabycia znaczącego składnika majątkowego zdaje się potwierdzać wniosek o przekonaniu spadkodawcy co do skuteczności rozporządzeń testamentowych w formie zapisów na rzecz poszczególnych osób.

Natomiast, przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, bez znaczenia pozostaje data dokonania oceny stanu majątku, bowiem już z samej treści testamentu wynika, iż spadkodawczyni nie rozporządziła składnikami majątkowymi wyczerpującym prawie cały spadek. Mianowicie w pierwszej kolejności spadkodawczyni rozporządziła całym swoim majątkiem (swoje dobra, ubezpieczenia, ruchomości, biżuterie) należeć miały do J.B. (w późniejszym fragmencie jest mowa, iż w razie śmierci J. B., działka w K. dla moich siostrzeńców). Uznać należy powołanie spadkobiercy J.B. (prawdopodobnie J. B.) za nieskuteczne z uwagi na brak możliwości jednoznacznego ustalenia danych tego spadkobiercy, niewykluczone, że był to mąż spadkodawczyni J. B. (2), jednak nie da się tego z testamentu jednoznacznie wywnioskować (nadto, spadkodawczyni zmarła jako wdowa). Następnie w razie śmierci J. B., spadkodawczyni przekazała „działkę w K.” dla swoich siostrzeńców, biżuterię dla J. S. (1), a kwaciarnię oraz wszystko z mieszkania dla biednych. N. wskazała na nieskuteczność powołania „biednych” do kwaciarni i ruchomości z mieszkania zarówno jako spadkobierców, jak i zapisobierców. Tak sporządzone postanowienie testamentowe nie jest nawet zapisem, bowiem zapis winien w sposób konkretny wskazywać zapisobiercę. Takie rozporządzenie jest w ocenie Sądu jedynie poleceniem w rozumieniu art. 982 k.c. tj. obowiązkiem oznaczonego działania lub zaniechania, nieczyniącym nikogo wierzycielem. Kwaciarnia będąca własnością spadkodawczyni wraz ze wszelkimi ruchomościami stanowiącymi wyposażenie mieszkania należy uznać za istotny oraz wartościowy składnik majątkowy. Nawet przy założeniu, że w skład spadku wchodzi tylko działka w K., biżuteria, kwaciarnia i ruchomości z mieszkania, w ocenie Sądu kwaciarnia i ruchomości z mieszkania stanowią prawie 1/2 całości spadku, co oznacza, że nie doszło do rozporządzenia prawie całym majątkiem spadkowym w testamencie własnoręcznym z dnia 8 sierpnia 2003 r.

Jednocześnie oceniając składniki majątku spadkodawczyni na dzień otwarcia spadku należy wskazać, iż spadkodawczyni nie rozporządziła mieszkaniem przy ul. (...) w S., garażem, a także kwaciarnią i wyposażeniem mieszkania, co oznacza, iż również oceniając majątek spadkowy na dzień otwarcia spadku należało przyjąć, iż nie rozporządzono prawie całym majątkiem.

Biorąc powyższe pod uwagę, P. N., E. (M.) L. oraz J. S. (1) (K.) należało uznać nie za spadkobierców, ale za zapisobierców. Zapisy sporządzone w testamencie z dnia 8 sierpnia 2003 r. są zapisami zwykłymi zgodnie z art. 968 k.c., bowiem nie zostały one sporządzone w testamencie w formie aktu notarialnego. Mając zaś to na względzie, podstawę dziedziczenia po zmarłej spadkodawczyni stanowi ustawa.

Następnie należało ustalić krąg spadkobierców ustawowych, zwłaszcza, że w testamencie własnoręcznym dokonano wydziedziczenia syna spadkodawczyni T. B. oraz jego potomstwa.

Jak już wskazano powyżej, na podstawie art. 948 k.c. testament należy tłumaczyć w taki sposób, aby zapewnić w możliwie najpełniejszym stopniu realizację jego rozporządzenia; w sytuacji, gdy możliwe jest różne rozumienie postanowień testamentu konieczne jest przyjęcie takiej wykładni, która pozwala utrzymać rozporządzenie spadkodawcy w mocy i nadać im rozsądną treść. Stosownie zaś do art. 1008 k.c. spadkodawca może w testamencie pozbawić zstępnych, małżonka i rodziców zachowku (wydziedziczenie), jeżeli uprawniony do zachowku: wbrew woli spadkodawcy postępuje uporczywie w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego; dopuścił się względem spadkodawcy albo jednej z najbliższych mu osób umyślnego przestępstwa przeciwko życiu, zdrowiu lub wolności albo rażącej obrazy czci; uporczywie nie dopełnia względem spadkodawcy obowiązków rodzinnych.

Należy wskazać, iż kwestia wydziedziczenia oraz prawdziwości przyczyny wydziedziczenia jest kwestią istotną w sprawie o zasądzenie określonej kwoty z tytułu zachowku, natomiast w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku nieistotna dla rozstrzygnięcia jest prawdziwość przyczyny pozbawienia zstępnych zachowku.

Natomiast sam fakt wydziedziczenia (ale bez ustalenia jego przyczyny) istotny jest z uwagi na konieczność urzeczywistnienia woli spadkodawcy w świetle art. 948 k.c. Jak przyjmuje się w orzecznictwie: skuteczne wydziedziczenie pozbawia osobę nim objętą nie tylko prawa do zachowku, ale pozbawia taką osobę zdolności dziedziczenia po tym spadkodawcy. Należy jednak wskazać, że ustawowym wymogiem skuteczności wydziedziczenia jest wyraźne wyjawienie takiego zamiaru przez spadkodawcę w stosunku do określonej osoby oraz podanie przyczyny wydziedziczenia. (art. 1009 k.c.). Przyczyny wydziedziczenia wskazane zostały w art. 1008 k.c., a warunkiem skutecznego zastosowania tego przepisu jest wykazanie zaistnienia tych przesłanek. (por. Wyrok SA w Poznaniu, dnia 28 maja 2013 r. I ACa 412/13, LEX nr 1363335). W tym miejscu trzeba poczynić zastrzeżenie, iż Sąd Apelacyjny w Poznaniu w sprawie I ACa 412/13 orzekł w sprawie o zasądzenie zachowku, zatem prawdziwość przyczyny wydziedziczenia warunkowała uwzględnienie powództwa. Zaś w niniejszej sprawie wydziedziczenie syna i dalszego potomstwa, należało oceniać jako odsunięcie od dziedziczenia, urzeczywistniające wolę spadkodawcy, iż określony krąg osób nie będzie w ogóle dziedziczył. Jak wskazano w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 1975 r. III CZP 14/75, OSNC 1976/2/28 przepisy kodeksu cywilnego nie wykluczają możliwości wyłączenia spadkobiercy ustawowego od dziedziczenia (testament negatywny), przy czym wyłączenie od dziedziczenia nie pozbawia takiego spadkobiercy prawa do zachowku.

Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy należy uznać, iż B. B. (1) wyłączyła od dziedziczenia swojego syna T. B., a także jego potomstwo. Do skutecznego wyłączenia od dziedziczenia określonego spadkodawcy ustawowego nie jest konieczne wskazanie przyczyny takiego wyłączenia, tak jak nie jest konieczne wskazanie przyczyny powołania określonej osoby do spadku w testamencie pozytywnym. Jednocześnie użycie słowa „potomstwo” w odniesieniu do dzieci T. B. (wnuków zmarłej) tj. K. B. (2) i K. B. (1) pozwala określić, jaka konkretnie grupa spadkobierców wyłączona jest od dziedziczenia. Określenie grupy jako „potomstwa T. B.” pozwala na ustalenie konkretnych członków tej grupy.

Mając powyższe na względzie należało zastosować art. 932 § 4 k.c., bowiem spadkodawczyni zmarła jako wdowa, wyłączyła ona od dziedziczenia swoich zstępnych, a nadto jej rodzice nie dożyli otwarcia spadku. Zatem na podstawie art. 932 § 4 k.c. spadek po B. B. (1) nabyły jej siostry: A. N. (1) oraz H. L., która jeszcze żyła w chwili otwarcia spadku - po 1/2 części.

W pkt 2. postanowienia przyznano na rzecz A. K. kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu J. K. wynagrodzenie pokryte z zaliczki uiszczonej przez P. N. w dniu 22 lipca 2020 r. Ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pociągało za sobą obowiązek pokrycia jego wynagrodzenia, które zostało określone na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. 2018, poz. 536). Zgodnie z powołanym przepisem wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej ustala się w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności adwokackie określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2017 r. poz. 2368 i 2400), a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny - w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności radców prawnych określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 i 2400 oraz z 2018 r. poz. 138), w obu przypadkach nie mniej niż 60 zł. Mając na względzie nakład pracy kuratora, który poszukiwał uczestniczki za pomocą korespondencji, Sąd przyznał na jego rzecz kwotę 60 zł.

W związku z faktem, iż P. N. uiszczył zaliczkę w kwocie 100 zł, zaś kuratorowi przyznano 60 zł na podstawie art. 84 ust. 2 w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2021.2257 t.j.) zwrócono P. N. różnicę w wysokości 40 zł – w pkt 3. postanowienia.

W pkt 4. postanowienia wobec poprawy sytuacji finansowej T. B., który znalazł pracę i cofnął wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, a także wobec faktu, iż postanowieniem z dnia 4 stycznia 2022 r. cofnięto dla niego ustanowienie pełnomocnika z urzędu i przyznano na rzecz adw. R. B. kwotę 442,80 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi z urzędu, Sąd na podstawie art. 120 § 2 k.p.c. obciążył uczestnika T. B. obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kwoty 442,80 zł stanowiącej wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu ustalone na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy Prawo o advokaturze w zw. z § 12 ust. 2 Rozporządzenia MS z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, powiększonej o stawkę podatku od towarów i usług zgodnie z § 4 ust. 3 wskazanego rozporządzenia. (Dz.U.2019.18 t.j.).

O kosztach postępowania w pkt 5. orzeczono, na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z ogólną zasadą ponoszenia kosztów w postępowaniu nieprocesowym, zgodnie z którą każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.